

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Budapest Rendőr-főkapitánya útján

Tárgy: közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti kérelem

Tisztelt Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság!

Alulírott **Juhász Péter Kérelmező** (lakhely: ...; szül: ...; anyja neve: ...) meghatalmazott jogi képviselőm útján (dr. Hüttl Tivadar ügyvéd, 1136 Budapest, Tátra u. 15/b.) a **Bucsek Gábor, Budapest rendőrfőkapitánya** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **Kérelmezett** által **01000/14442-4/2017.** ált. számon hozott határozat ellen, törvényes határidőben az alábbi

FELÜLVIZSGÁLATI KÉRELMET

terjesztem elő és kérem a Tisztelt Bíróságot, hogy a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény (Gytv.) 9. § és a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § alapján a Kérelmezett határozatát hatályon kívül helyezni, a Kérelmező által bejelentett rendezvény tekintetében a Kérelmezett tudomásulvételét pótolni a bejelentésnek megfelelő helyszín és időpont szerint, ezzel együtt a Kérelmezettet a Gytv. szerinti tudomásulvétellel együtt járó feladatok pótlására kötelezni, valamint az eljárással összefüggő költségekben a Kérelmezettet marasztalni szíveskedjen!

1. Tényállás

Kérelmező 2017. március 6. napján bejelentést tett, miszerint 2017. március 15. napján 9.50 órától 11.30 óráig a Gytv. szerinti rendezvényt kíván tartani az Astoria és a Baross utca közelében elhelyezkedő metrókijáratoknál. A rendezvény nem vitatottan egybeesik a hivatalos állami ünnepel, amelyen a miniszterelnök és a főpolgármester mondanak majd beszédet. Szintén nem vitatott tényállási elem, hogy a rendezvény célja, hogy az állampolgárok kifejezésre juttathassák a jelenlegi kormányzattal szembeni véleményüket. A telefonos egyeztetésről készült 01000-160/229-1/2017. rendb. számú feljegyzés szerint a bejelentő a Kérelmezett kérésére tekintettel módosított is a rendezvény paraméterein.

A Kérelmezett 01000/14442-4/2017. ált. számú, 2017. március 8. napján kelt és a Kérelmezettnek 2017. március 9. napján átadott határozatával megtiltotta a rendezvény megtartását, mivel az a Gytv. 2. § (3) bekezdése alapján Magyarország Alaptörvényének J) cikk és IX. cikk (5) bekezdésének sérelmével járna. A határozat indokolása értelmében a gyülekezési jog - bizonyos feltételek mellett - korlátozható. Kiemeli a határozat, hogy a gyülekezési jog kommunikációs jogok csoportjába tartozik, ezért a korlátozásának meg kell felelnie a véleménynyilvánítás korlátozásával kapcsolatos alkotmányjogi elveknek. Az Alaptörvény IX. cikkének (5) bekezdése szerint a véleménynyilvánítás nem irányulhat a magyar nemzet méltóságának a megsértésére. A Kérelmező által bejelentett rendezvény a határozat szerint az állami ünnepség megzavarására irányul, továbbá alkalmas az állami ünnepségen résztvevő személyek "méltóképpen történő

megemlékezéshez” való jogának a csorbítására. Az állami ünnepség “méltó körülmények” között történő megtartása érdekében a rendezvényt a Kérelmezett megtiltotta. Határozatában hivatkozott arra is, hogy a tiltásnál enyhébb eszközzel nem lenne elhárítható a jogsérelem.

2. A gyülekezési jog korlátozhatósága

A békés gyülekezéshez való jog a véleménynyilvánítás, a különvélemény kinyilvánításának, a tiltakozásnak vagy a támogatásnak a kollektív formája, ami a demokratikus közéletben való részvételnek, és magának a demokratikus közéletnek is az egyik legfontosabb biztosítója. „A szabad véleménynyilvánításhoz való jog a véleményt annak érték- és igazságtartalmára tekintet nélkül védi. A véleménynyilvánítás szabadságának külső korlátai vannak csak; amíg egy ilyen alkotmányosan meghúzott külső korlátba nem ütközik, maga a véleménynyilvánítás lehetősége és ténye védett, annak tartalmára tekintet nélkül.” (36/1994. (VI. 24.) AB határozat, II. 1.1.) „Az Egyezmény 10. cikkének 1. bekezdése szerinti védelemben részesített véleménynyilvánítás szabadsága a demokratikus társadalom egyik alappillére, a demokratikus társadalom fejlődésének és az egyének önkitaljesítésének alapvető feltétele. A 2. bekezdésben foglaltaktól függően ez a szabadság nemcsak azokra az 'információk'-ra vagy 'eszmék'-re alkalmazandó, amelyek kedvező fogadtatásban részesülnek, vagy amelyeket nem sértőnek, illetve közömbös természetűnek tartanak, hanem azokra is, amelyek sértenek, megütközést keltenek vagy zavarnak; ezek a pluralizmus, a tolerancia és a nyitottság követelményei, amelyek nélkül nem létezik 'demokratikus társadalom'.” (Oberschlick v. Austria (no. 1), 1991. május 23., § 57. és Fáber v. Hungary, 2012. július 24., § 34.)

A véleménynyilvánítás szabadságának ez az értelmezése még azt is megengedi, hogy egy hivatalos rendezvény résztvevői véleménynyilvánításra használják ki a nyilvános alkalmat: amíg ezt mások jogait vagy szabadságát nem sértő módon, bűncselekményt vagy szabálysértést nem követve teszik, addig ez nem tilos. „Előfordulhat ugyanakkor, hogy egy ilyen rendezvényen politikai beszédek hangzanak el, ennek nyomán pedig a hallgatóság egy része – egyénileg vagy közösen – tetszésének, vagy éppen ellenszenvének ad hangot (taps, fűtyülés, bekiabálások).” (OBH 2058/2008. számú ügyben kiadott jelentés) Egy nemzeti ünnep hivatalos rendezvényén kritikus véleményt nyilvánítani (pl. sípolni), netán ellentüntetést szervezni, tehát legitim, sőt alapvető megnyilvánulási formái a véleménynyilvánítás szabadságának. Egy politikai szónoklat kifűtyülése kulturált, nem erőszakos, nem támadó jellegű véleménynyilvánítás, demokráciákban elterjedt társadalmi gyakorlat.

Magyarország Alaptörvényének VIII. cikk (1) bekezdése értelmében mindenkinek joga van a békés gyülekezéshez. A Gytv. szerint a gyülekezéshez való jog gyakorlása keretében békés összejövetelek, felvonulások és tüntetések (a továbbiakban együtt: rendezvény) tarthatók, amelyeken a résztvevők véleményüket szabadon kinyilváníthatják és a közösen kialakított álláspontjukat az érdekeltek tudomására hozhatják.

Az Alkotmánybíróság értelmezésében ez a következőket jelenti [3/2013 (II.14) AB határozat]. „Az egyén gyülekezési szabadságába tartozik, hogy gyülekezést szervezzen és gyülekezésen vegyen részt. A gyülekezés szervezésének lényegi eleme (olykor egy adott közügyben való

vélemény-kifejezés része) annak megválasztása, hogy a rendezvényre milyen céllal, hol, mikor és milyen körülmények között kerüljön sor. A gyülekezési szabadság a gyülekezés helyszínéül szolgáló terület megválasztására is kiterjed. [Ehhez hasonlóan lásd a strasbourgi bíróság Sáska kontra Magyarország ügyben hozott ítéletének 21. pontját (58050/08, 2012. november 27.).] A gyülekezéssel elérni kívánt cél ugyanis szorosan kapcsolódhat a kiválasztott helyszínhez. Talán mert a rendezvény éppen az adott helyen történetekre kíván emlékezni és emlékeztetni, vagy mert a helyszínnek szimbolikus jelentése van. Ilyen esetekben a gyülekezés szabadsága magában foglalja az adott helyen való gyülekezés jogát, amely az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének megfelelően korlátozható.” [41. Bekezdés] „A korlátozás akkor felel meg az Alaptörvénynek, ha az feltétlenül (vagyis elkerülhetetlenül) szükséges valamely alapvető jog érvényesülése vagy alkotmányos érték védelme érdekében. Ráadásul a korlátozásnak arányban kell állnia az elérni kívánt céllal, és nem szabad érintenie a gyülekezési szabadság lényeges tartalmát. [Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés] A korlátozás alkotmányosságának mérlegelésekor különös tekintettel kell lenni arra, hogy egy közterületen tartandó gyülekezés előzetes megtiltása az Alaptörvény által biztosított gyülekezési szabadság legsúlyosabb korlátozása.” [45. Bekezdés] „Az in dubio pro libertate elv [...] azt a követelményt fogalmazza meg a jogalkalmazók irányában, hogy a gyülekezések megítélésekor a gyülekezési jog minél szélesebb körű biztosítását eredményező döntést hozzanak.” 24/2015. (VII. 7.) AB határozat [30]; 30/2015. (X. 15.) AB határozat [35, 48]

A Kérelmezett a tiltó határozata indokolásában utal az Emberi Jogok Európai Egyezményére, mint ami lehetővé teszi a gyülekezési jog korlátozását. Nem utal azonban az Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) a gyülekezési jog korlátozhatóságát illetően kialakított és következetesen érvényesített állandó gyakorlatára. Az EJEB szerint kizárólag azon gyülekezések nem tekinthetők békésnek, azaz mások jogait és szabadságait sértőnek, amelyek esetében mind a szervezőnek, mind a résztvevőknek a szándékai egyértelműen erőszakos cselekmények végrehajtására irányulnak (Cisse v. France, no. 51346/99, 37. §). Ezzel az EJEB felállított egy vélelmet arra vonatkozóan, hogy minden gyülekezés békésnek tekintendő és védelmet élvez, amennyiben a szervező(k) a békés szándékaikat nyilvánvalóvá teszik. A szervezők erőszakra irányuló szándékának bizonyításának terhe pedig a hatóságok vállán nyugszik (Christian Democratic People's Party v. Moldova [No.2], 25196/04, 23. §). Az EJEB következetesen alkalmazott gyakorlata szerint „ha a tüntetők nem követnek el erőszakos cselekményeket, akkor fontos, hogy a hatóságok bizonyos fokú türelmet tanúsítsanak a békés gyülekezésekkel szemben, ha az Egyezmény 11. Cikke alapján biztosított gyülekezési szabadságot nem akarjuk minden lényegétől megfosztani” (Oya Ataman v. Turkey, no. 74552/01. [41-42]). A közterületeknek a tüntetések céljára való igénybe vétele éppoly legitim, mint a gyalogos vagy járműközlekedés, vagy éppen a kereskedelmi tevékenység (Patyi and Others v. Hungary, no. 5529/05, 42-43. §§). Továbbá minden közterületen zajló tüntetés okoz fennakadást a mindennapi, alkalomadtán az üzleti-vállalkozási élet folyásában, emiatt fontos, hogy a hatóságok nagyfokú türelmet tanúsítsanak a békés demonstrációkkal kapcsolatban (Balcik v. Turkey, no. 63878/00, 52. §; Ashughyan v. Armenia, no. 33268/03, 90. §). Az EJEB a gyülekezési jogot úgy értelmezi, hogy az nem csak a be nem avatkozás kötelezettségét rója a hatóságokra, hanem az államnak pozitív kötelezettségei is vannak e jog védelme tekintetében (lásd Plattform „Ärzte für das Leben” v. Austria, no. 10126/82). E kötelezettség nemcsak a forgalom megszervezését, vagy éppen az egészségügyi ellátás biztosítását foglalja magában (Balçık v. Turkey, 49. §), hanem a

népszerűtlen nézetek kinyilváníthatóságának a védelmét is (Baczkowski and Others v. Poland, no. 1543/06, 64. §).

Az előzetes tiltás teljes egészében megvonja az alapjog érvényesülését, ugyanis a kifejezésre szánt vélemény egyáltalán nem tud érvényesülni jogszerű gyülekezés keretében. Ennyiben az oszlatásnál is súlyosabb korlátozásnak számít: *ultima ratio*. Az Alkotmánybíróság 30/2015. (X. 15.) AB határozata szerint: „A korlátok sorában a legsúlyosabbnak a gyülekezések előzetes tiltása minősül. Tiltás esetében ugyanis a kifejezésre szánt vélemény nem tud érvényesülni, mivel a gyülekezők nem tarthatják meg a rendezvényüket. Az előzetes tiltás olyan *ultima ratio* jellegű korlátozás, amely teljes egészében megakadályozza az alapjog érvényesülését. Ebben a tekintetben még a rendezvény feloszlata is fokozatilag enyhébb korlátozásnak minősül.” [30] Ebből az következik, hogy az alapjog-korlátozás tesztjét az előzetes tiltás megítélésénél kell a leghigorúbban érvényesíteni.

Előzetes megtiltásra csak két szigorú tiltási okot ismer a Gytv: ha a bejelentéshez kötött rendezvény megtartása a népképviselői szervek vagy a bíróságok zavartalan működését súlyosan veszélyeztetné, vagy ha a közlekedés más útvonalon nem biztosítható, a rendőrség a bejelentésnek a hatóságokhoz való beérkezésétől számított 48 órán belül a rendezvénynek a bejelentésben megjelölt helyszínen, vagy időben való megtartását megtilthatja (Gytv. 8. § (1) bekezdés). A *Szerdahelyi vs. Magyarország* ügyben (303085/07., 2012. Január 17.) az Emberi Jogok Európai Bírósága kimondta, hogy a gyülekezési jog kizárólag törvényben előírt ok alapján korlátozható, a jogalap hiánya már önmagában megalapozza az Emberi Jogok Európai Egyezményének sérelmét.

A tiltó határozat által idézett 13/2016. (VII.18.) AB határozatának 52. bekezdése szerint „Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a gyülekezési jog gyakorlása során felvetődő alapjogi kollízió kivételes esetben, megfelelő mérlegelés eredményeképpen akár a legsúlyosabb korlátozáshoz, a gyülekezés tiltásához is elvezethet, de önmagában pusztán a kollízió ténye a tiltáshoz nem szolgáltat elegendő alapot.”

3. A gyülekezési jog korlátozásának megalapozatlansága jelen ügyben

A korlátozás céljával összefüggésben a tiltó határozat összemosza, hogy az állami ünnepségen való részvétel, mint amelynek érdekében a korlátozás szükséges, alanyi jog-e vagy alkotmányos érték. Mind a két érvelés megjelenik a határozatban. Kérelmezői álláspont szerint azonban a Kérelmezett által felhívott korlátozási indokok egyike sem igazolja a tiltást.

a). A “méltó állami megemlékezés”, mint alkotmányos érték

A korlátozás indoka a határozat szerint az, hogy az 1848-as forradalom méltó módon történő megünneplése (“megemlékezésre méltó körülmények között kerülhessen sor”) egy alkotmányos érték, ami alkalmas arra, hogy a gyülekezési jog legsúlyosabb korlátozási módját (tiltás) igazolja.

Az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése a megelőző két évtizedes alkotmánybírósági gyakorlat lényegét rögzítve határozza meg az alapjogkorlátozást alkotmányosan igazoló célokat: más alapvető jog érvényesülését, illetve valamely alkotmányos érték védelmét. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában az alkotmányosan elfogadható jogkorlátozási céloknak egyfajta erőssorrendje is kirajzolódott, amely alapján az alapjogkorlátozást leginkább mások alanyi alapjogainak védelme, legkevésbé pedig valamely elvont alkotmányos érték alapozhatja meg. [Lásd 30/1992. (V. 26.) AB határozat.] Hangsúlyozandó, hogy a kormányzat saját érdekei nem szolgálhatnak az alapjogok korlátozásának alapjául, mert egy kormányzati érdek soha nem lehet alkotmányos érték (legfeljebb egybeeshet vele).

Mivel az alkotmányos értékek mint jogkorlátozási célok nem állnak kapcsolatban mások alanyi jogaival, felpuhíthatják, végső soron ki is üresíthetik az alapjogok védelmét. Ebből kifolyólag az alkotmányos értékek – az AB gyakorlata alapján is – csak kivételesen vezethetnek az alapjogok korlátozásához, és az alapjog-korlátozás arányosságának mérlegelése során mások jogaihoz képest csak sokkal kisebb súllyal vehetők számításba. A Kérelmezett által hivatkozott 13/2016. (VII.18.) AB határozat is csak közvetlen és súlyos alapjogi kollízió esetén tartja megengedhetőnek az előzetes tiltást. Ha tehát el is fogadnánk, hogy a méltóságteljes állami ünnep megtartása alkotmányos érték volna, előzetesen az sem konkurálhatna a gyülekezési joggal.

A kormány által szervezett ünnepség kritikája nem a magyar nemzet méltóságát sérti, hanem a kormánnyal szemben megfogalmazott vélemény. A Kérelmező tüntetésen is magyar állampolgárok, a magyar nemzet tagjai vennének részt, akik nem a magyar nemzettel szemben, hanem az aktuális kormánnyal szemben fogalmazzák meg véleményüket.

Alkotmányos demokráciában nem létezik kötelező emlékeztetőpolitika, mindenki úgy viszonyul a nemzeti ünnephez, ahogyan akar, és a nemzeti ünnepen szervezett hivatalos ünnepséghez is úgy viszonyul, ahogyan akar (mindaddig természetesen, amíg nem nyomja el mások hasonló jogait és szabadságát). Ahogyan nem kötelező részt venni, úgy nem kötelező távol maradni sem, akkor sem, ha valaki a miniszterelnöki beszédet akarja kihasználni arra, hogy kormánykritikus véleményének hangot adjon. Ugyanígy, mivel nemzeti ünnepről van szó, senkinek sincs joga azt kisajátítani, és előírni, hogy bármely állampolgár milyen véleményt nyilváníthat vagy nem nyilváníthat ki egy hivatalos megemlékezésen. A nemzetnek nincs olyan méltósága („kollektív méltósága”), amit bármely állampolgárának mégoly kritikus, ám békés véleménynyilvánítása úgy sérthetne, ami alapot adhatna a véleménynyilvánítás szabadságának a tiltó határozatban foglaltak szerinti korlátozására.

Ha a kormánnyal szembeni ellenvélemény kinyilvánítása sértené a magyar nemzet méltóságát, az azzal az abszurd következménnyel járna, hogy ez minden kormánnyal szembeni kritika kinyilvánításával szemben korlátozási indokként felhozható lenne, ami végső soron csak a kormánnyal azonos vélemény szabadságát tartaná fenn. Ez pedig biztosan nem lenne összeegyeztethető a véleményszabadsággal.

b) A “méltó megemlékezés”, mint alanyi jog

A Gytv. 2. § (3) bekezdése szerint a gyülekezési jog gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével. Amennyiben a rendezvény megtiltására mások jogaira tekintettel kerül sor, a Kérelmezettnek megfelelően alá kell támasztania, hogy kiknek, milyen alapvető jogainak védelmének elengedhetetlen eszköze a rendezvény megtiltása. A Kérelmezett ebben a körben az Alaptörvény IX. cikkét jelöli meg, mely szerint „(5) A véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat a magyar nemzet, a nemzeti, etnikai, faji vagy vallási közösségek méltóságának a megsértésére. Az ilyen közösséghez tartozó személyek - törvényben meghatározottak szerint - jogosultak a közösséget sértő véleménynyilvánítás ellen, emberi méltóságuk megsértése miatt igényeiket bíróság előtt érvényesíteni.”

E jogszabályhely azonban nem igazolja közvetlenül, hogy hivatalos állami ünnep keretében valaki a kormányzati politikával szembeni véleményét ne fejezhesse ki. A kormányzati politika kritikája és a kormányfő kifütyülése formálisan sem jelentheti a magyar nemzet megsértését, hiszen nem a nemzet a vélemény címzettje, hanem a kormányzat, illetve a kormányfő (esetleg a főpolgármester). A magyar nemzetet pedig önmagában sem a kormányzat, sem a miniszterelnök nem testesíti meg. Ugyanakkor a miniszterelnök a legnagyobb közhatalommal felruházott, és ezért a legszélesebb körben kritika-tűrésre kötelezett kormányzati tisztségviselő.

Az ünnepséget szervező kormány oldalán biztos nincsen alapjoggyakorlás, hiszen a kormány nem alanya az alapvető jogoknak. Alapjogok alanyai csak az állami rendezvényen résztvevő egyének lehetnek. A határozat értelmében azonban a rendezvény az „állami ünnepségen résztvevő személyek méltóképpen történő megemlékezéshez való jogának” csorbításához vezetne. Csakhogy egy nemzeti ünnep hivatalos rendezvénye mindenkié, minden állampolgáré, a kritikus polgároké is, ezért senkinek nincs is joga onnan bárkit kizárni vagy kizárását követelni. Ahhoz senkinek nincs alanyi joga, hogy a neki nem tetsző, kormánykritikus véleménytől mások jogainak korlátozása árán elzárkózzon, különösen nem egy nemzeti ünnepen szervezett állami rendezvényen. Az állami rendezvény résztvevői nem formálhatnak jogot sem a saját véleményük kizárólagosságára, sem arra, hogy másoknak hogyan vagy hogyan nem kell méltóképpen megemlékezni a nemzeti ünnepről. (Szemben a gyülekezési szabadság alapján szervezett rendezvényekkel.)

Az állami ünnepséget a kormány az egész országnak, vagyis a teljes közösségnek és a teljes közösség nevében szervezi. Az ünnepség mindenkinek szól, ahogy az állam is mindenki állama, nemcsak azé, aki a kormánnyal egy politikai véleményen van, így nem is a gyülekezési szabadság alapján szerveződik. „Az állam, illetve az önkormányzatok által – közpénzből – szervezett rendezvények, különösen az egyes állami ünnepekkel kapcsolatos programok jellemzően mindenki előtt nyitva állnak, korlátozás nélkül megtekinthetők és ingyenesek.” (OBH 2058/2008. számú ügyben kiadott jelentés) Az állam nem válogathat polgárai között, különösen nem az alapján, hogy ki ért egyet a kormánnyal és ki nem.

Ha a Kérelmezett ezen érvelése elfogadható lenne, akkor a jövőben ad absurdum minden ellentűntetést is meg kellene tiltania a rendőrségnek, amennyiben az ellentűntetés az előbb bejelentett demonstráció résztvevői számára érzékelhető. Kérelmezői álláspont szerint tehát a

„méltóságteljes ünnepléshez való jog” nem csak hogy előzetes tiltási okként, mint legsúlyosabb korlátozási okként nem hívható fel, de „mások jogainak és szabadságának” védelmében oszlatási okként is megalapozatlan lenne.

Kérelmezői álláspont szerint az ünnepségen résztvevő személyek joggyakorlását nem lehetetleníti el a Kérelmező által bejelentett rendezvény, ők részt tudnak venni az állami ünnepségen, legfeljebb szembesülniük kell azzal, hogy vannak, akiknek nem tetszik a kormány politikája (ami nekik igen). Az állami rendezvényen ünneplő tömeg nem „foglyul ejtett közönség”, amely akarata ellenére kénytelen végighallgatni az ellene irányuló, megalázó és megfélemlítő véleményt: a kormánykritikus vélemény címzettje nem más, mint a miniszterelnök, a kritika kinyilvánításának módja pedig bevett társadalmi gyakorlat.

Kérelmező vitatja a határozat azon állítását, miszerint a határozatban megtiltott demonstráció az állami rendezvény akadályozását, békés lebonyolításának megzavarását célozná, hiszen semmit nem akadályoz meg, csak ellenvéleményt nyilvánít ki, és az ellenvéleményt az állami rendezvény résztvevőinek tudomására hozza. Kérelmező utal ebben a tekintetben arra is, hogy a bejelentő az egyeztetés során kooperatív volt, és a Kérelmezettnek az állami rendezvény zavartalansága érdekében megfogalmazott kéréseire tekintettel még módosított is a rendezvény helyszínén.

4. Alkalmatlan és aránytalan korlátozás

Feltéve, de meg nem engedve, hogy az az állami ünnep méltóságának vagy a résztvevők méltó megemlékezéshez való jogának védelme legitim jogkorlátozási cél lehetne, úgy a kérelmezői oldal az alábbi érvekre hívja fel a figyelmet.

A rendezvény nem közvetlenül az ünnepség helyszínén, a Múzeumkertben kerülne megtartásra, hanem attól több száz méter távolságban. A Kérelmezett azonban nem mérlegelte, hogy a távolságra, illetve az állami ünnepségen és a bejelentés szerinti rendezvényen tervezett hangosításra tekintettel megvalósulhat-e egyáltalán az állami rendezvény lebonyolításának zavarása, és ha igen, akkor ez milyen mértékű lenne. Ésszerűtlen elgondolás továbbá a Kérelmezett részéről az, hogy a rendezvény megtiltásával meg lehet akadályozni a kormányzati politikával szembeni kritika kifejtését: a síposztó standokat máshol is fel lehet állítani, sípokat osztogatni gyülekezési törvény hatálya alá tartozó rendezvény tartása nélkül is lehet, legitim véleménynyilvánítás a síp vitelére történő felhívás a médiában, közösségi oldalakon. Az, amit a Kérelmezett a tiltó határozattal elhárítani igyekszik, nem hogy enyhébb eszközökkel, de egyáltalán nem hárítható el.

5. Aránytalan korlátozás

Feltéve, de meg nem engedve, hogy az az állami ünnep méltóságának vagy a résztvevők méltó megemlékezéshez való jogának a védelme legitim jogkorlátozási cél lehetne, amelyek elérésének a tiltás alkalmas eszköze volna, úgy a kérelmezői oldal az alábbi érvekre hívja fel a figyelmet.

A rendezvény előzetes tiltása a fentiekben bemutatottak szerint a gyülekezési szabadság legsúlyosabb korlátozása, amelyre csak akkor kerülhet sor, ha a korlátozással elérni kívánt cél más módon nem biztosítható, és a korlátozás egyúttal arányban áll az elérni kívánt céllal. Ezt azonban csupán kijelenti a határozat ("az aránytalan sérelem más, enyhébb eszközökkel el nem hárítható"), de nem igazolja az alapjogkorlátozás esetén elvárható minimális szinten sem, hogy miért elengedhetetlen és miért arányos a gyülekezési szabadság legsúlyosabb korlátozása az elérendő célokra tekintettel. A határozat utalást sem tartalmaz arra vonatkozóan, hogy a Kérelmezett milyen alternatív eszközöket vett számításba, amelyek a tiltásnál kevésbé vagy egyáltalán nem korlátozták volna a Kérelmező gyülekezési jogát.

6. Egyéb nyilatkozatok

A Kérelmezett határozatát 2017. márciusa 9. napján 12.00 órakor vette át Kérelmező.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság hatáskörét a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 22. § (2) bekezdése, illetve a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény 9. § (1) bekezdése, illetékességét pedig a Pp. 326. § (1) bekezdése állapítja meg.

Az Itv. 62. § h.) pontja értelmében a kérelmezőt illeték-feljegyzési jog illeti meg.

A felek között közvetítői eljárás nem volt folyamatban.

A felülvizsgálati kérelem a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> honlapról letölthető űrlap segítségével kerül benyújtásra az ÁNYK nyomtatvány kitöltő program és az Ügyfélkapu közvetítésével.

Budapest, 2017. Március 11.

Tisztelettel,

Képv.:

Mellékletek

Tiltó határozat

Ügyvédi meghatalmazás